

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 19 sierpnia 1959 r.

Nr 71

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

369 — nr 346 z dnia 5 sierpnia 1959 r. w sprawie zmiany uchwały z dnia 3 marca 1950 r. w sprawie przywilejów dla górników w górnictwie rud, kruszców i kopalń glinki ogniotrwalej 615

ZARZĄDZENIA:

- 370 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 sierpnia 1959 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy” 615
- 371 — Ministra Finansów z dnia 30 lipca 1959 r. zmieniające zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 22 grudnia 1956 r. w sprawie określenia wysokości opłat za legalizację narzędzi mierniczych i inne czynności urzędów miar 618
- 372 — Ministrowi Finansów i Handlu Zagranicznego z dnia 30 lipca 1959 r. w sprawie ubezpieczenia pojazdów mechanicznych w ruchu zagranicznym 618
- 373 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 11 lipca 1959 r. zmieniające zarządzenie z dnia 10 grudnia 1958 r. w sprawie wprowadzenia do wypieku chleba pszennego sitkowego z mąki pszennej typ 1400 619
- 374 — Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1959 r. w sprawie zabezpieczenia materiału siewnego konopi jednopiennych od szkodliwych zapyści 620
- 375 — Ministra Zdrowia z dnia 8 lipca 1959 r. w sprawie zmian organizacyjnych w akademiach medycznych 620
- 376 — Ministra Komunikacji z dnia 25 lipca 1959 r. w sprawie należności za roboty budowlano-montażowe komunikacyjne kwestionowane przez zleceniodawców 620
- 377 — Ministra Komunikacji z dnia 29 lipca 1959 r. w sprawie terenowej koordynacji przewozów 621

369

UCHWAŁA Nr 346 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 sierpnia 1959 r.

w sprawie zmiany uchwały z dnia 3 marca 1950 r. w sprawie przywilejów dla górników w górnictwie rud, kruszców i kopalń glinki ogniotrwalej.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 3 marca 1950 r. w sprawie przywilejów dla górników w górnictwie rud, kruszców i kopalń glinki ogniotrwalej (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-29, poz. 336 i z 1952 r. Nr A-73, poz. 1159) wprowadza się następujące zmiany:

wyrazy „i w Ministerstwie Hutnictwa” zastępuje się wyrazami „i w Ministerstwie Przemysłu Ciężkiego oraz w Biurze Pełnomocnika Rządu do Spraw Wykorzystania Energii Jądrowej”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

370

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 3 sierpnia 1959 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy”.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lipca 1959 r. w sprawie nadania statutu stowarzyszeniu wyższej użyteczności „Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy” (Dz. U. Nr 42, poz. 265) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się i ogłasza statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy”, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. Z Sznek

Załącznik do zarządzenia Ministra
Spraw Wewnętrznych z dnia 3 sier-
pnia 1959 r. (poz. 370).

STATUT STOWARZYSZENIA WYŻSZEJ UŻYTECZNOŚCI „SPOŁECZNY FUNDUSZ ODBUDOWY KRAJU I STOLICY”

Rozdział I.

Nazwa, charakter, siedziba, teren działania.

§ 1. Stowarzyszenie „Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy” w skrócie SFOS działa na podstawie niniejszego statutu.

§ 2. Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy zrzesza obywateli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wnoszących swój dobrowolny wkład finansowy i pracy społecznej dla przyspieszenia odbudowy i rozbudowy kraju i Warszawy.

§ 3. Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy, zwany w dalszym ciągu „Stowarzyszeniem”, jest stowarzyszeniem wyższej użyteczności i posiada osobowość prawną.

§ 4. Siedzibą Stowarzyszenia jest m. st. Warszawa. Terenem działania Stowarzyszenia jest obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 5. Stowarzyszenie ma prawo nadawania odznak honorowych SFOS z zachowaniem obowiązujących przepisów.

§ 6. Rada Główna SFOS używa pieczęci okrągłej z napisem „Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy — Rada Główna”, a komitety na szczeblu wojewódzkim pieczęci okrągłych z napisem „Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy — Komitet Wojewódzki (Miejski)”. Komitety podległe organizacyjnie komitetom szczebla wojewódzkiego używają pieczęci podłużnych z napisem „Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy — Komitet Powiatowy (Miejski, Dzielnicowy, Gromadzki, Osiedlowy)”.

Rozdział II.

Zadania i środki działania.

§ 7. Zadaniem Stowarzyszenia jest mobilizowanie społeczeństwa do zdobywania środków materialnych dla wzmocnienia inwestycji o charakterze użyteczności społecznej i finansowanie tych inwestycji.

§ 8. Dla osiągnięcia swych celów Stowarzyszenie promuje sprawę społecznej samopomocy inwestycyjnej, inicjuje i organizuje zbiórkę funduszków, imprezy oraz prace społeczne, współpracuje w tym zakresie z instytucjami i organizacjami społecznymi.

§ 9. Stowarzyszenie może również korzystać z ofiarności środowisk Polonii zagranicznej.

Rozdział III.

Członkowie, ich prawa i obowiązki.

§ 10. 1. Członkiem Stowarzyszenia może być każdy obywatel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Do obowiązków członka należy:

- 1) czynne popieranie celów i zadań Stowarzyszenia,
- 2) przestrzeganie statutu Stowarzyszenia,
- 3) uiszczanie świadczeń na rzecz odbudowy kraju i stolicy.

3. Każdy członek Stowarzyszenia ma prawo wyboru i wybieralności do władz Stowarzyszenia wszystkich stopni.

Rozdział IV.

Zasady organizacyjne Stowarzyszenia.

§ 11. Podstawową jednostką organizacyjną Stowarzyszenia jest koło SFOS. Koło obejmować może swą działalnością wieś, teren działania komitetu blokowego w mieście, zakład pracy, szkołę i jednostkę organizacji społecznej.

§ 12. Władzami koła są:

- 1) ogólne zebranie członków,
- 2) zarząd,
- 3) komisja rewizyjna.

§ 13. Władzami terenowymi Stowarzyszenia są komitety SFOS:

- 1) gromadzkie i osiedlowe,
- 2) dzielnicowe,
- 3) miejskie,
- 4) powiatowe i miast stanowiących powiaty,
- 5) wojewódzkie i równorzędne miejskie.

§ 14. 1. Komitety gromadzkie, osiedlowe i dzielnicowe są organizacyjnie nadrzędne w stosunku do kół istniejących na terenie działania tych komitetów.

2. Analogicznie komitety miejskie są organizacyjnie nadrzędne w stosunku do kół oraz do dzielnicowych komitetów istniejących na terenie miasta, komitety powiatowe w stosunku do gromadzkich, osiedlowych i miejskich komitetów miast nie stanowiących powiatów, komitety wojewódzkie w stosunku do powiatowych i miejskich komitetów miast stanowiących powiaty.

§ 15. Organami i władzami komitetów są:

- 1) ogólne zebranie delegatów,
- 2) zarząd komitetu,
- 3) komisja rewizyjna.

§ 16. 1. Zasady organizacji i działalności kół i komitetów terenowych ustalają regulaminy opracowane przez Radę Główną Stowarzyszenia.

2. Wszystkie władze terenowe Stowarzyszenia wybierane są przez członków Stowarzyszenia i obowiązane są do składania im sprawozdań ze swojej działalności na zebraniach ogólnych.

3. Terenowe władze i organy Stowarzyszenia rozstrzygają wszystkie zagadnienia zgodnie ze statutem, regulaminami, postanowieniami naczelnych władz Stowarzyszenia oraz przepisami prawa o stowarzyszeniach.

4. Terenowe władze i organy Stowarzyszenia podejmują swe uchwały zwykłą większością głosów.

5. Do ważności uchwał ogólnego zebrania delegatów konieczna jest obecność w pierwszym terminie połowy liczby uprawnionych delegatów, w drugim zaś terminie uchwały stają się prawomocne bez względu na liczbę obecnych delegatów.

Rozdział V.

Naczelne władze i organy Stowarzyszenia.

§ 17. Naczelnymi władzami Stowarzyszenia są:

- 1) Krajowy Zjazd Delegatów,
- 2) Rada Główna,
- 3) Główna Komisja Rewizyjna.

§ 18. 1. Rada Główna Stowarzyszenia zwołuje raz na 3 lata Krajowy Zjazd Delegatów w następującym składzie:

- 1) delegaci wybrani przez zjazdy wojewódzkie lub równorzędne miejskie w liczbie 5 delegatów na każde województwo lub miasto wyłączone z województwa,
- 2) członkowie Rady Głównej i Głównej Komisji Rewizyjnej.

2. W Krajowym Zjeździe Delegatów mogą brać udział bez prawa głosowania zaproszeni przez Radę Główną przedstawiciele instytucji i masowych organizacji społecznych, współpracujących w realizacji zadań Stowarzyszenia.

3. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Delegatów zwołany być może na pisemne żądanie, z podaniem motywów, 1/3 komitetów wojewódzkich i równorzędnych miejskich, na żądanie Głównej Komisji Rewizyjnej lub mocą uchwały Rady Głównej Stowarzyszenia.

§ 19. Do zadań Krajowego Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia należy:

- 1) ustalanie zasad i wytycznych ogólnej polityki w zakresie realizacji zadań Stowarzyszenia,
- 2) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań z działalności Rady Głównej i Głównej Komisji Rewizyjnej,
- 3) wybór przewodniczącego Stowarzyszenia, członków Rady Głównej i członków Głównej Komisji Rewizyjnej,
- 4) uchwalanie proponowanych zmian w statucie,
- 5) podejmowanie uchwał we wszystkich innych zasadniczych sprawach dotyczących Stowarzyszenia.

§ 20. 1. Rada Główna w składzie: przewodniczący, 35 członków i 10 zastępców członków wybierana jest na okres 3 lat przez Krajowy Zjazd Delegatów zwykłą większością głosów.

2. Członkowie Rady Głównej wybierają spośród siebie zwykłą większością głosów 3 zastępców przewodniczącego i 9 członków, którzy wraz z przewodniczącym stanowią Prezydium Rady Głównej.

§ 21. 1. Do zadań Rady Głównej należy:

- 1) prowadzenie całokształtu działalności Stowarzyszenia w myśl zasad i wytycznych ustalonych przez Krajowy Zjazd Delegatów,
- 2) uchwalanie preliminarza wydatków Stowarzyszenia, finansowanych z funduszy zbiorkowych Stowarzyszenia,
- 3) kontrola wykonania budżetu Stowarzyszenia,
- 4) ustalanie rocznego planu zbiorów na podstawie wniosków wojewódzkich i równorzędnych miejskich komitetów, w ścisłym uzgodnieniu z tymi komitetami,
- 5) rozpatrywanie i zatwierdzanie planów pracy oraz sprawozdań z działalności Prezydium Rady Głównej,
- 6) ustalenie zakresu działania oraz regulaminów władz i organów terenowych Stowarzyszenia,

7) zatwierdzenie schematów organizacyjnych i regulaminów pracy biura Rady Głównej i biur terenowych oraz tabeli stanowisk i grup uposażeń pracowników, na wniosek Prezydium Rady Głównej,

8) zawieranie wszelkich aktów prawnych, nie należących do zwykłego zarządu, przy czym akty pociągające za sobą zobowiązania finansowe lub majątkowe, po ich uchwaleniu przez Radę Główną, powinny być zaopatrzone w dwa podpisy spośród osób upoważnionych do podpisywania dokumentów finansowych Rada Główna może upoważnić komitet szczebla wojewódzkiego do zawierania aktów prawnych w zakresie lokalnym.

2. Zebrania plenarne Rady Głównej odbywają się co najmniej 4 razy w roku.

§ 22. 1. Do zadań Prezydium Rady Głównej należy:

- 1) wykonywanie uchwał i zaleceń Rady Głównej,
- 2) zarządzanie budżetem, funduszami i majątkiem Stowarzyszenia,
- 3) reprezentowanie Stowarzyszenia na zewnątrz,
- 4) kontrola, instruktaż i pomoc w działalności kół i komitetów wszystkich stopni.

2. Prezydium Rady Głównej odbywa posiedzenia co najmniej jeden raz w miesiącu.

§ 23. Główna Komisja Rewizyjna w składzie 7 członków i 3 zastępców członków wybierana jest na okres 3 lat przez Krajowy Zjazd Delegatów zwykłą większością głosów.

§ 24. 1. Do zadań Głównej Komisji Rewizyjnej należy:

- 1) kontrolowanie całokształtu działalności i gospodarki Stowarzyszenia i przekazywanie oceny i wniosków Radzie Głównej,
- 2) rewizja ksiąg, dokumentów oraz zasobów kasowych i materialowych Stowarzyszenia,
- 3) rozpatrywanie i opiniowanie bilansów Stowarzyszenia,
- 4) składanie Krajowemu Zjazdowi Delegatów sprawozdania o wynikach przeprowadzonych kontroli wraz ze swymi wnioskami.

2. Główna Komisja Rewizyjna odbywa posiedzenia co najmniej jeden raz na kwartał.

§ 25. Rada Główna i komitety wszystkich stopni mogą powoływać, w zależności od potrzeb, komisje społeczne do określonych zadań.

§ 26. Aparatem wykonawczym Stowarzyszenia na szczeblu centralnym jest biuro Rady Głównej, a w terenie — biura wojewódzkich i równorzędnych miejskich komitetów.

Rozdział VI.

Fundusze Stowarzyszenia.

§ 27. Wpływy Stowarzyszenia stanowią:

- 1) dobrowolne świadczenia obywateli,
- 2) dochody z imprez, czynów społecznych i zbiorów,
- 3) ofiary, darowizny i zapisy.

§ 28. 1. Wszelkie wpływy z kraju na Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stołecy wpłacane są do Powszechnej Kasy Oszczędności na zablokowane konto odpowiedniego wo-

jewódzkiego lub równorzędnego miejskiego komitetu SFOS i przelewane automatycznie na centralne konto zbiorkowe SFOS.

2. Wpływy na Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy z zagranicy wypłacane są bezpośrednio na centralne konto zbiorkowe Stowarzyszenia.

§ 29. 1. Całość wpływów na Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy po potrąceniu wydatków na prowadzenie akcji dzieli się na:

- 1) wojewódzkie fundusze,
 - 2) centralny fundusz;
- nie podlegają podziałowi fundusze, o których mowa w ust. 5.

2. Wojewódzkim funduszem dysponuje właściwy wojewódzki lub równorzędny miejski komitet SFOS w porozumieniu z prezydium odpowiedniej wojewódzkiej lub równorzędnej miejskiej rady narodowej. Kwoty przypadające z tego funduszu na poszczególne cele przekazywane są przez biuro Rady Głównej na podstawie uchwały właściwego wojewódzkiego lub równorzędnego miejskiego komitetu SFOS.

3. Centralny fundusz przeznaczony jest na inwestycje terenowe o szerszym, nie lokalnym znaczeniu społecznym z uwzględnieniem potrzeb inwestycyjnych Ziemi Zachodnich oraz inwestycje stolicy.

4. Centralnym funduszem dysponuje Rada Główna.

5. Komitety szczebla wojewódzkiego mogą tworzyć do celów dotkowych fundusze docelowe na z góry określone cele lokalne. Funduszem docelowym dysponują wyłącznie komitety szczebla wojewódzkiego.

§ 30. Środki przeznaczone na finansowanie obiektów państwowych podlegają przelaniu do dyspozycji właściwych organów w trybie określonym odrębnymi przepisami.

Rozdział VII.

Zmiany statutu i likwidacja Stowarzyszenia.

§ 31. Wnioski w sprawie zmian statutu Stowarzyszenia powinny być nadsyłane przez zarządy wojewódzkie komitetów do Rady Głównej co najmniej na dwa tygodnie przed terminem Krajowego Zjazdu Delegatów i wymagają do swej ważności uchwały Krajowego Zjazdu, powziętej zwykłą większością głosów obecnych na zjeździe, uprawnionych do głosowania.

§ 32. 1. Wniosek w sprawie likwidacji Stowarzyszenia wymaga do swej ważności uchwały krajowego Zjazdu Delegatów, powziętej większością co najmniej 2/3 głosów uprawnionych do głosowania.

2. Majątek Stowarzyszenia w razie jego likwidacji przeznaczony będzie wyłącznie na cele bezpośrednio związane z odbudową i rozbudową kraju i stolicy.

371

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 lipca 1959 r.

zmieniające zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 22 grudnia 1956 r. w sprawie określenia wysokości opłat za legalizację narzędzi mierniczych i inne czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 17 ust. 1 dekretu z dnia 19 kwietnia 1951 r. o organach administracji miar oraz o miarach i narzędziach mierniczych (Dz. U. Nr 26, poz. 195) oraz § 9 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. W taryfie opłat za legalizację narzędzi mierniczych i inne czynności urzędów miar, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 22 grudnia 1956 r. w sprawie określenia wysokości opłat za legalizację narzędzi mierniczych i in-

nych czynności urzędów miar (Monitor Polski Nr 106, poz. 1230), w rozdziale VI dział C ust. 6 stawki opłat za sprawdzenie butyrometru zł 8,00—5,00—16,00 zastępuje się odpowiednio kwotami zł 6,00—3,50—12,00.

§ 2. Za sprawdzanie butyrometrów, zgłoszonych przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, a sprawdzonych po tym dniu, pobiera się opłatę według stawek określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

372

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW FINANSÓW I HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 30 lipca 1959 r.

w sprawie ubezpieczenia pojazdów mechanicznych w ruchu zagranicznym.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133), art. 23

ust. 2 i 3 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) oraz